CATALUNYA

La Premsa catalana

UN CAS DE DECISIO

De "Ceretània", de Puigcerdà, signat Joan Lledó i Casanoves:

"Oportunament ha estat recollida i comentada en aquestes mateixes columnes la reunió de Vic en pro d'un ferrocarril que procedirà del Port Franc de Barcelona i arribaria a l'estació internacionah de Puigcerdà passant pel Bergadà.

Aquest ferrocarril no té res a veure amb l'actual ferrocarril de Berga, que ja fa molts anys que existeix el projecte de fer-lo arribar a Cerdanya. El seu traçat fóra completament independent i s'estendria entre les actuals vies de Vic i Ripoll i de Manresa i Berga.

Creiem que no s'escaparan a ningú els perills que per a Cerdanya inclou aquest projecte, ara que precisament s'ha començat a estimular l'opinió a favor d'un ferrocarril a La Seu i Lleida.

Es evident que ambdós ferrocarrils, ara com ara, no són més que idees sense projecte concret, i, per tant, tot càlcul o argument ha d'ésser basat en les probabilitats resultants de la topografia i les vies carrileres existents o en projecte. Per aquest motiu dèiem dies enrera que suposem que s'haurà pensat fer passar per Balaguer el ferrocarril a Lleida, per tal d'aprofitar la futura línia que ha d'unir ambdues poblacions.

Així mateix, en parlar-se del ferrocarril que hauria de venir pel Bergadà, hem consultat el mapa, i, tenint en compte que l'actual ferrocarril transpirenenc ha d'instal·lar-se en via internacional i ha d'arribar al Port Franc quan aquest, que només està en vies de realització, existeixi, no ens ha semblat pas de més interès per a Cerdanya que la que tindria el de La Seu.

Efectivament: hem observat que entre una raitlla recta de Berga a Puigcerdà, en la seva trajectòria passa per Bagà—població del Bergadà bon xic enfilada al Pireneu—i per Alp.

topografia, ni posseïm els estudis

Cert que no coneixem prou bé la necessaris, però el mapa sembla dirnos que la foradada que donaria accés al ferrocarril del Bergadà no sortiria lluny d'Alp.

Lògicament cal suposar, doncs, que àdhuc s'enllaçaria—potser a Alp mateix — amb l'actual ferrocarril transpirenenc evitant l'obstaculització inútilment la nostra vall i evitant despeses igualment inútils, ja que el seu trajecte en la vall fóra el mateix, i si no fos exactament el mateix fóra molt aproximat.

Totes aquestes circumstàncies són prou eloqüents i requereixen la nostra decisió de sde l'inici dels projectes. Cal comparar entre ells l'utilitat de cada projecte i prendre la resolució més convenient amb la fermesa que requereixen aquestes gestions.

Per nosaltres ja està resolt: com que també ens sembla contraproduent la gestió de dos ferrocarrils alhora, el nostre entusiasme i les nostres poques possibilitats seran pel de La Seu.

Un modest carrilet, d'una sola via que fos, preferible internacional, però que recorregués tota la comarca des de Maranges a Bellver, és una necessitat inelludible de l'agricultura i el turisme cerdans. Molt més útil que una altra via de grans expressos, totalment innecessària."

LLIBRES NOUS

"La Ciutat de Girona", vol. I, per Carles Rahola. — Editorial Barcino. Barcelona. "Els jueus a Catalunya", pel mateix autor. — Col·lecció "La Sageta". Barcelona

L'Editorial Barcino es fa merescedora que Catalunya posi a la seva senyera una llaçada de gratitud pel projecte de dedicar a les nostres ciutats uns manuals per l'estil d'aquest amb què Carles Rahola els inicia. Poden ésser, aquests volums, una col·lecció valuosa per a satisfer la curiositat dels turistes i l'interès dels estudiosos, especialitzats o no en alguna de les disciplines de caràcter especulatiu o pràctic. Perquè, pel que s'endevina en el contingut d'aquest primer volum dedicat a Girona, l'obra serà una espléndida exposició de tots els fets passats i de totes les activitats actuals. "En el primer volum, diu Carles Rahola, tractarem dels aspectes geogràfic, històric i monumental de la ciutat, i en el segon parlarem de l'ensenyament i la cultura, de la vida econòmica, de la beneficència, dels gironins ilustres i de la creixença i esdevenidor de Girona."

En l'estructuració d'una obra d'aquesta naturalesa, síntesi del complex de la vida total d'una col·lectivitat, en perfecta unitat i connexió, és a dir, que posi tot d'un cop aquesta vida davant la mirada del lector a través del temps, s'ha de topar indubitablement amb el perill de pecar per una aridesa deguda a una conclisió gairebé obligada en raó de l'extensió de l'assumpte, o bé en una generalització extremada. Per a evitar una i altra d'aquestes dificultats, es requereix, sens dubte, un coneixement profund de la ciutat i una habilitat poc comuna, com passa a Carles Rahola envers la seva amada Girona, lliure, però, de tota mena de localisme que pugui entorbolir-ne o empetitir-ne les visions.

En aquest primer volum de "La Ciutat de Girona", després d'un breu advertiment i d'una ben triada bibliografia, l'autor dóna, en sis capitols, unes noticies geogràfiques sobre la importància i situació de Girona, els fets de població i el seu dinamisme, les divisions administratives, la topografia, el clima, les comunicacions, l'edificació i el paisatge; la història de la ciutat, des dels seus orígens fins a les darreries del segle passat; la situació, descripció i riquesa dels monuments religiosos, acuradament classificats per estils; les construccions primitives i medievals, i l'estudi dels monuments i edificis civils des de l'època romana fins avui; acabant amb una glossa de la Devesa: "un dels més bells i grandiosos monuments de la ciutat."

Illustren el text dues grans fotografies de Girona, fetes per Josep Canudes des del seu avió, i moltes altres referents als assumptes descrits, així com dibuixos de detalls arquitectònics, plans i perspectives, que és una llàstima que no hagin estat compaginats en una taula després de l'índex de matèries.

Per a fer l'elogi que ens sembla just de "La Ciutat de Girona", direm, que sigui quin sigui el lector, hi trobarà, en una altra pàgina, quelcom de nou, i en totes elles un nombre de dades i de consideracions tan discretes, que li faran sentir el neguit de conèixer Girona o de tornar-la a visitar en companyia d'un guia avui per avui insubstituïble.

* * *

Cada vegada més, els llibres de Carles Rahola són com els fruits ben madurats a solei i sense pressos. Tenen un sabor tan exquisit, que, en acabar de llegir-los, un hom està temptat de tornar-los a començar de bell nou, mentre n'arriba un altre.

Els Jueus a Catalunya" és una obra de caràcter eminentment històric; però l'autor, amb la màgia de bon artista al marge de les dades cronològiques, de la narració objectiva dels fets, de la traducció d'inscripcions i de l'exposició de conjectures, vessa així i allà un regalim d'aquell lirisme que floreix tan espléndidament en les pàgines primiceres d'"El llibre de l'August d'Alzina", i en fan una composició que, sense mancar en res a les exigències de l'exposició històrica, és alhora una joia literària d'on surt auriolada la imatge del poble errant, bo i dient-ne en termes ponderats les qualitats i els defectes.

El llibre té 139 pàgines solament, i si són prous per a donar idea del que fou la vida dels jueus a Espanya en general i a Catalunya especialment, des d'ara fins establiment a la nostra terra fins al decret d'expulsió signat pels Reis Catòlics, el dia 31 de març de 1492. Dels XXI capitols de l'obra n'hi ha set de dedicats a les jueries de les comarques gironines i a llurs homes més representatius — a Girona, Banyoles, Besalú, Empordà i Castelló d'Empúries.

* * *

Un moment o altre es farà precisa l'ordenació de fragments de l'obra conjunta de Carles Rahola per tal que serveixi per a iniciar els infants a mirar, a sentir i a comprendre amorosament les belles coses de la ciutat i les seves gestes gloriosos. I de dir-li, a l'autor, d'una manera ben cordial i expressiva, l'agraiment dels seus conciutadans per l'obra tan extensa i tan suggeridora que ell va oferint en honor de Girona.

M. SANTALO

"El Autonomista". Girona.

A FAVOR DE L'HOSPITAL

D'"Acció Comarcal", de Valls, signat J. D. B.:

"L'amic Alentorn, des de les planes de LA PUBLICITAT comenta la iniciativa de la Junta de l'Hospital, per haver obert una subscripció per tal d'adquirir cabals destinats a la compra d'un aparell de ràdio-diagnòstic. En ell ens mostra poc optimisme respecte al resultat que pugui obtenir-se, per la inoportunitat en què ha estat oberta.

Per tal que pugui ésser una realitat aquell projecte i sense deixar la iniciativa de la Junta, l'amic Alentorn vol ampliar-la i dóna com a solució l'ajut econòmic de les entitats mutualistes de la localitat i de l'Ajuntament, previ l'establiment d'un conveni.

Com sigui que la proposició de l'amic, és abstracta, tota vegada que no concreta la forma del conveni, ignorem la determinació que p endrà la Junta de l'Hospital. Si no fos pecar d'atrevits, demanaríem a l'amic Alentorn, que ens donés la pauta a seguir i que ens determinés les condicions d'aquell conveni, ja que és necessari per a l'orientació de la Junta i perquè pugui ésser estudiada per les Mutualitats.

I mentre vénen les fórmules concises, nosaltres també hi volem dir la nostra, no amb la galanura i estil que ho fa sempre l'amic Alentorn, perquè no som, com ell, destres en l'art del periodisme, però, dintre el nostre laconisme procurarem fer-nos entendre, que és el fi essencial d'aquest article.

No som molt entusiastes i amics de les subscripcions. D'un quant temps a aquesta part, sembla que signi l'únic refugi de salvació que resol els fatics·os angúnies econòmiques de moltes entitats. Entenem nosaltres que hi ha casos que el fa necessari l'establiment d'aquella forma d'obtenció d'ingressos, perquè potser no trobarem altra manera, com, per exemple, la que s'ha obert a favor de Mestre Fabra, que més que altra cosa, significa un acte d'espontaneitat sentida per tots els catalans envers el restaurador de la nostra parla. Però altres vegades ens apareix com una caritat pública, és clar que voluntariament, com en el cas que ens ocupa i aleshores la detestem i potser resulta a la fi reprobable. La Junta administradora de l'Hospital emprendrà el camí que millor li plagui, i que nosaltres seguirem sempre perquè el creurem que és obra de bona fe i de fogós entusiasme a favor d'aquella casa.

Valls compta actualment amb deu o dotze Germandats o Entitats mutualites, que hom ha calculat que signifiquen un contingent aproximat de més de quatre mil associats. Donc bé: aquestes Germandats podrien adquirir l'aparell i fer-ne present a l'Hospital amb la condició que els seus associats poguessin utilitzar els seus serveis gratuitament i sempre per prescripció facultativa. D'aquesta manera, obtindríem que l'Hospital tindria un nou servei, i del qual treuria una bona font d'ingressos, puix que podria cobrar els serveis dels no associats, dels forasters i dels propietaris que no poden pertànyer a les Germandats i, d'altra banda, els associats mutualistes en sortirien molt beneficiosos.

Se'ns dirà: ¿i com podran adquirir les Germandats, l'aparell si la seva potencialitat econòmica és reduïda? Cada Germandat podria establir un suplement de quota de deu cèntims i així recaptaríem a l'any, prop de cinc mil pessetes. Si les Germandats no poguessin reunir les vint o vint-i-cinc mil pessetes que pot costar l'aparell, podria realitzar-se un préstec que aniríem eixugant, a mesura que es practiquessin les recaptacions d'aquell suplement.

Una Junta composta d'un representant de cada una de les Germandats podria encarregar-se de l'administració de llurs cabals i si es volgués podria constituir-se una Federació local de Germandats amb el principal fi d'adquirir per a l'Hospital tot allò que li convingués de material de curació. D'aconseguir-se aquesta idea potser aniríem desterrant el mal costum que tenen els obrers d'assegurar-se de les seves malalties en Companyies que tenen per única finalitat el negoci. Aquestes han trobat el camp adobat a la nostra ciutat i hom ha calculat que surten de casa nostra més de deu mil pessetes anuals que van a parar a les caixes d'aquelles Companyies.

En benefici dels pobres de la ciutat; en benefici de l'Hospital i en benefici de les nostres Germandats, caldria posar una mica de cura i atenció en el projecte esmentat si és que pot interessar.

A la Junta de l'Hospital correspon, doncs, el portar a la pràctica el projecte i a aquest efecte caldria que cridés als representants de les Germandats per a escoltar el seu parer i en cas d'arribar a una intel·ligència o acord començar a fer feina immediata i de faisó ben positiva."

ESTUDIS DE VESPRES

De "Diari de Sabadell":

"Es a punt de començar el curs escolar, aquest curs que hom anomenu simplement "anar a estudi de vespres". Es probable que, com tots els exercicis passats, l'allistament als Centres i Acadèmies que es dediquen als ensenyaments especialitzats, haurà estat nombrós i les classes es veuran plenes d'alumnes. No sempre, però, aquests coneixements entusiastes tenen un final digne del mateix esment. L'alumnat moròs, l'atacat d'indiferència, el que es cansa d'assistir a l'aula, produeixen baixes sensibles en el curs escolar, i només els que senten l'esperó d'intensificar la seva cultura es mantenen en el seu lloc d'honor.

Fóra curiós d'establir una estadística dels adults i dels joves que ara s'allisten per aprendre les assignatures que hem vist prou anunciades. Tant com ens donarien una idea aproximada del canvi endiscat que ha sofert la seva directiva espiritual o la seva ambició econòmica, ens donarien entendre també que entre l'infant que va a estudi i l'home que vol especialitzar-se en una branca determinada del comerç, d'un art o d'un ofici, hi ha tot un món de activitats que han caigut en el buit. L'infant només aprèn aquelles quatre coses elementals que, indudiblement se li ensenen al cervell. Els sistemes pedagògics d'avui, tan correguts d'assignatures, tan plens d'ensenyaments, són oblidats fàcilment pels alumnes així que abandonen l'escola. No fots pateixen d'aquest mal, però en general ens trobarem amb un cens post-escolar que la seva ensenya és al servei dels organismes del treball, que només sap de llegir i escriure amb molta o poca deficiència. I no saber entendre el fi primordial i la importància que té l'escriure i el llegir. Ás veràjar l'analfabetisme.

No hem de creure que l'escola reformi d'una manera immediata les intel·ligències endarrerides ni convertir al privilegiats ments dels infants. Potser el règim escolar sigui, entre nosaltres, mal establert, o que la febre de treure els infants de l'escola en l'edat justa que permet la llei per a entrar en el règim de treball, hagi produït aquest desordre intel·lectual que tant es distingeix en les capes baixes del poble.

No direm, és clar, que la ignorància sigui un mal estès. Però quan es diu, i amb raó, que en el nostre país no es llegeix, que no se sent fruitfinament una febre alta per a fer-se una cultura especialitzada, potser trobarem la causa determinada en aquest aspecte del nostre règim escolar.

Bo és, però, veure que els "estudis de vespres", amb les games i matisos de llurs ensenyaments, obren, cada curs, una bcra de prometences. Dels escolars nocturns, alguns translluïran dintre els rengles de la general cultura."

UNA EXPOSICIO D'ART

D'"Aire de la Conca", de Montblanc, signat Jordi de la Conca:

"Les festes de Sant Miquel d'enguany tindran una nota cultural, inesperada: una exposició d'art pictòric comarcal.

Al trauc abigarrat d'atraccions, d'exotismes musicals, de xafogors cinematogràfiques i d'esports futbolístics d'engrescadora lluita, la joia d'aquesta exposició hi serà la bella flor que armonitzarà la nostra espiritualitat, prou mancada d'aquest plebeisme cosmopolita que tenen les festes grosses i populars d'ara, en les quals el culte en llocs reclosos al platxeri ubriagador dels sentits, tant contrasta amb el tipicisme de les d'antany a ple carrer.

Una exposició d'art, és una obra profundament civilitzadora, per tal com desvetlla el sentiment, la frulció de l'esperit, afina la intel·ligència i ungeix el cor de l'home de les emocions més pures, nobles i harmòniques de la bellesa.

I aquesta exposició nostra, encara més. Ella és una expressió viva de la saó i l'esperit dels homes i les coses de la nostra Conca. Tot és fill d'ella. Ho seran o no els artistes, però tots ells s'han lliurat a l'esguard d'aquesta terra nostra per a temperar-hi l'enginy i el sentiment o per abocar-hi l'ànima llur i copsar-ne bocins d'aquesta beutat conquesa, enrogida de goig, gràcilment ondulant, clapinada de verdors i de pobles i llogarrets, gentils i precisos de línies com la terra que els sosté. L'exposició ho dirà prou. Més de cent quadres ornamentaran el senyorívol claustre de l'Hospital, devingut amb aquesta exposició, senyor en art com és, la llar artística de la Conca. Aiguaforts, olis, aquarelles, dibuixos i caricatures enjoiaran, com rica núvia, aquells claustres que als nostres avant-passat, per endolcir la dolor, els construïren d'unció tan alegroia.

¿Però, qui i com — es preguntaran els nostres lectors — ha fet ploure com art d'encantament aquesta exposició a la nostra vila, tan marcida d'esperit en les coses de les belles arts, malgrat ella en sigui un ric estoig? Cal dir-ho ben alt: tot és per obra i gràcia d'aquest benemèrit artista, montblanquí de sentiment i conques de sang, que es diu Aurtur Potau. Ell n'és l'ànima i el cor. Hi aporta el seu treball personal, de preuat valor, el de les seves amistats i relacions. Ell ha anat perçaçant per ci i per lia tota espurna d'art que, personalment o terralment, prengués foc i aire al buf encisador de la nostra Conca. Ell, pròdig i impertèrrit, ha maldat en tota hora i no ha parat orella quan veus planyívoles han parlat de manca de gent i d'ambient per una exposició com aquesta. Com un apòstol, ell s'ha dit: l'ambient sóc jo. I el miracle s'ha fet.

I la llom de la ciutat, mare civilitzadora, traurà clariana entre nosaltres amb aquesta Exposició, per la gràcia i meravella del nostre dilecte Artur Potau."

Fets diversos

Dos morts en ésser agafat un automòbil per un exprés

En el pas a nivell del camí veinal de Preixana a Bellpuig, on passa el tren de Barcelona a Bilbao, i en terme d'Anglesola, un automòbil de la matrícula de Barcelona fou agafat pel tren exprés.

Moriren els dos ocupants del vehicle, que foren recollits destrocats horriblement entre les desferres de l'automòbil.

Identificats, resultaren ésser el senyor Joan Casamitjana, comerciant de fruites, vei de Barcelona, i el xofer Josep Bernau, d'Anglesola, (a) "El Marcat".

Les víctimes han estat enterrades a Anglesola.

Un home mort, colgat de palla

A Ventalló, en un paller de la casa on prestava els seus serveis com a mosso, ha estat trobat el cadàver de Francesc Baró Prats, de 32 anys d'edat, soltet, natural de Palamós. Segons dictàmen facultatiu, la mort fou produïda per asfíxia i sufocació en caure-li al damunt uns quatre quintars de palla, mentre dormia.

Mort en caure d'una figuera

A Terrassa, el propietari d'un mas del terme de Coll Cardús, anomenat Benigne Pérez, caigué de dalt d'una figuera, i de resultes de les ferides que es produí morí al cap de pocs moments.

Malalts recollits

A la carretera de Madrid a França, a l'indret conegut per Cartellà, de la provincia de Girona, fou trobat sense sentits el súbdit alemany Herbert Schumann Caus.

El doctor Puig i Sureda, que s'encaigué a passar, el traslladà en el seu cotxe a Vidreres, on fou degudament assistit.

— Procedent de Llagostera arribà a Girona un jove malalt anomenat Angel Sardà Fernàndez, de 17 anys, solter, natural d'Arenys de Mar. Fou traslladat en la llitera municipal a l'Hospital.

Un detingut

Ha estat posat a disposició del general governador militar de Girona l'individu Josep Fernàndez Martínez, de 25 anys, natural de Mazarron (Múrcia), que fou detingut per la guàrdia civil en presentar-se com a pròfug quan tornava per la carretera de França.

Un noi i una dona a l'aigua

A Manresa, el nen de quatre anys Josep Hernàiz Valero, domiciliat al carrer de Santa Llúcia, 45, primer, segona, en ésser a la roca dita de Santa Maria (prop de l'estació del Nord), intentà agafar una canya que baixava riu avall, però tingué tan mala sort que caigué a l'aigua.

Un noi de tretze anys, anomenat Filomè Escanilla Moreno, amb domicili al carrer d'Amigant, 6, segon, es llançà a l'aigua amb perill de la seva pròpia vida i salvà el dissortat Hernàiz d'una mort segura. Fou portat al dispensari. Sortosament no es produí cap ferida, però sí un gros esglai.

— A Manresa, Maria Vila, de 70 anys, caigué al canal dels Panyos en voler cabirar-se les mitges. Un cop queda de l'aigua, la guàrdia municipal, individuu del cos de bombers i el practicant del dispensari mèdic municipal, senyor Fornells, l'han portada en un auto a l'hospital en greu estat.

Accidents a la via del tren

A Caldes de Malavella, Angela Roure, que fa pocs dies fugí del domicili de Josep Gratacós, on estava de minyona, fou atropellada pel tren. En estat greu fou portada a l'Hospital de Girona.

— Un tren de la línia del Litoral, entre les estacions de Tordera i l'Empalme, agafà un home d'uns trenta anys i el matà.

No ha estat identificat.

Accident a la carretera

En el quilòmetre 649 de la carretera de França, prop de Vilassar, l'automòbil 39413 de la matrícula de Barcelona, en intentar passar el carro 746 de la matrícula de Mataró, conduit per Josep Vila Arenes, de 39 anys, i en el qual anava la seva mare Engràcia Arenes Güell, de 62 anys, naturals tots dos d'Arbúcies i residents a Mataró, l'envestí amb tota la força. Resultà amb ferides lleus el Josep Vila i amb ferides de pronòstic greu la seva mare Engràcia Arenes. Els assistí el doctor Isidre Prat, de Vilassar.

Tant l'automòbil com el carro quedaren en força mal estat.

Robatori

De la botiga d'En Josep Rossinyol Astor, del carrer de Sobreroca, 8, de Manresa, els lladres se n'emportaren dues peces i mitja de roba de tela de matalàs, valorades en 300 pessetes.

Del fet se n'ha donat compte al jutjat.

GIRONA

Pensions per a estudis :: La Festa del Llibre :: Troballa arqueològica

La Comissió Permanent de la Diputació ha acordat renovar les pensions concedides a Marian Pedrola, d'aquesta ciutat, per a prosseguir els estudis de cant al Conservatori del Liceu de Barcelona, i a Emili Verdaguer, de Santa Eugènia de Ter, per a continuar els estudis tècnics de textura a l'Acadèmia Batlle, de Barcelona.

— La mateixa Corporació ha acordat aprovar una proposta de la Direcció de Serveis Culturals per a l'adquisició de llibres que seran distribuïts per les Biblioteques Populars de Figueres i Olot, el dia set d'aquest mes, amb motiu de la Festa del Llibre.

— Darrerament, en unes obres realitzades en una casa particular, de la Pujada del Rei Martí, ha estat trobada una bella finestra romànica.

MOLINS DE REI

La Caixa de Pensions

Durant el passat mes de setembre, la sucursal de Molins de Rei de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, ha cobrat per imposicions d'estalvi la quantitat de pesetes 135.867 i ha pagat per reintegres la quantitat de 25.780'25 pessetes, resultant una diferència a favor de les imposicions de 110.111'75 pessetes. S'han obert 94 llibretes noves.

A finals de setembre, les llibretes i comptes d'estalvi d'aquesta sucursal acreditaven, a favor dels imponents, un total de 383.507'14 pessetes.

ARENYS DE MAR

Una excursió :: Cinema :: El film sobre

L'excursió organitzada pel diligent vicari de la nostra parròquia mossèn Modest Maspoc al Santuari de la Vergè del Collell, que tingué lloc el dia 22 del mes passat, fou un èxit complet tant de concurrència com d'organització.

De bon matí hi en eplèndids automòbius sortiren després d'oir missa prop d'un centenar d'excursionistes i se n'hi afegiren a Canet, Calella i Pineda. Després d'una parada per a esmorzar a Banyoles, arribaren prop de les onze al Santuari on se celebrà un solemne ofici predicant el canonge de Girona Dr. Andreu Compte.

Durant l'estada en aquell Santuari els nostres excursionistes pogueren admirar les belleses arquitectòniques i espléndids panorames que des d'aquells indrets es poden contemplar.

A mitja tarda emprengueren el viatge de retorn i s'aturaren a Girona per a visitar la Catedral, els Sants Duptes i les valuoses joies que s'hi guarden.

Després passaren a la històrica església de Sant Feliu i visitaren el cos incorrupte de Sant Narcís, i seguint l'itinerari de tornada arribaren a la nostra vila, a prop de mitja nit.

Tots els expedicionaris restaren molt satisfets de l'organització i felicitaren efusivament al seu organitzador, mossèn Modest, lamentant que l'administració del Santuari de Collell, després de fer-los pagar el dinar per endavant, els el donà tant escàs i tant dolent que hi hagué qui preferí no menjar res, i foren objecte d'un tracte de desconsideració tal que no els han quedat ganes de tornar-hi. És lamentable que això passés en un establiment regit per religiosos.

— Començada la temporada de tardor els nostres cinemes, "Sala Mercè" i "Ateneu", preparen els més selectes programes a l'objecte d'atraure's el favor del públic.

Diumenge passat, a la "Sala Mercè", i per primera vegada a la nostra vila, fou donada una sessió de "cinofon", o sigui el film sonor. Foren presentades diverses escenes de cant, música, veus d'animals i diversos sorolls i resultà una exhibició molt interessant. Creiem que aquesta novetat ha d'ésser objecte de grans perfeccionaments, puix que arriba a impressionar el gran públic.

Se'ns ha demanat que cridem l'atenció de les empreses de cinema locals, referent als films d'actualitat gràfica. Le revista que posaren per a obrir les sessions és passada de moda i tan poc interessant que ja no crida l'atenció de ningú.

En canvi, dels films d'actualitat de Barcelona, com festes, Exposició, esports, processons i panorames, no en veiem res, com si no existissin.

SANT FELIU DE LLOBREGAT

Teatrals - Exposició escolar - Culturals - Diversos.

El dia de la Mare de Déu de la Mercè es representà al teatre del Casino Santfeliuenc, per la companyia del teatre Romea Vila-Davi, "La puntaire", la qual assolí un sorollós èxit. El públic, nombrossíssim, quedà molt satisfet de l'actuació de la dita companyia, i en particular del treball realitzat per la senyora Vila i el senyor Davi.

Per a la propera festa major s'anuncien en la mateixa societat molt bones festes.

— Amb un magnífic autocar contractat a la casa Marsans, de Barcelona, aniran aviat a Montserrat tots els nens que assisteixen a les ensenyances del Catecisme, junt amb l'ecònom i llurs instructors.

— Diumenge passat s'inaugurarà al Collegi Modern, d'interns, que dirigeix el competentíssim En Joan Riba, l'exposició de treballs fets durant el curs passat. A l'esmentat acte hi assistiren totes les autoritats locals i del districte.

Aquesta exposició ha demostrat d'una manera definitiva l'ensenyança molt acurada i ben dirigida que en el dit collegi reben tots els seus alumnes, puix que en els exàmens de l'Institut de Segona Ensenyança i Escoles Industrials han obtingut immillorables qualificacions.

Amb aquest motiu, i davant l'èxit que ha obtingut la dita exposició, felicitem de tot cor l'esmentat director Joan Riba, tot desitjant-li forces prosperitats en la direcció del dit collegi.

— L'Ateneu Santfeliuenc ha repartit el pla d'ensenyança de les escoles que sosté per al vinent curs 1929-30, en el qual són compreses totes les ensenyances que dóna a les seves classes per a nois i noies, força complert i ben distribuït.

— Ha sortit a passar una temporada a Sant Hilari el nostre bon amic i subdirtut del registrador de la Propietat En Joan Campreciós i Rios.

LA GARRIGA

L'Orfeó Garriguenc

Avui, diumenge, l'Orfeó Garriguenc inaugura de nou la temporada de les seves actuacions amb una vetllada extraordinària, que tindrà lloc al seu casal del teatre La Alhambra.

En els programes publicats s'anuncia en primer lloc un recital de cançons a càrrec de les tres seccions de l'Orfeó. A continuació, la notable companyia Art Popular posarà en escena el drama en tres actes "Les Garses", del malaguanyat Ignasi Iglesies.

Podem avançar que és de realització imminent la creació d'una Biblioteca Popular, per al qual fi ja s'han rebut importants oferiments de llibres, i al qual objecte es destinen una part dels ingressos d'aquesta vetllada.

També en data propera començarà un cicle de conferències al casal de l'Orfeó, la primera de les quals ens proporcionarà l'avinentesa d'escoltar l'admirat escriptor Joan Puig i Ferreter.

VALLS

Avellanes :: Alarme :: Oposicions Conflicte evitat :: Accident :: Inauguració dels carnissers : Altres notes

El mercat d'avellanes ha experimentat una sobtada calma, amb la consegüent baixa de preus.

La classe neta, que havia sobrepujat les cent pessetes per sac, és cotitzada pels volts de les norantes.

Tot fa creure que, tant la paralització com la davallada en el preu, seran coses momentànies. Cèsaran tan aviat com desaparegui l'enfarfec dels magatzems dels exportadors.

Per cert que, dilluns i dimarts, uns rumors de gravetat referent a la desaparició d'un comerciant reusenc alarmaren fortament les cases compradores de la nostra ciutat, algunes de les quals, si es confirmessin aquells, experimentarien pèrdues de relativa importància.

— Dilluns d'aquesta setmana a la Diputació de Tarragona començaran les oposicions a càrrec d'auxiliars de Biblioteques Populars.

Les vacants corresponen a la de Valls, Vendrell i Ulldecona.

Es presentaren quatre opositores, una de les quals no fou acceptada per defectes en la documentació presentada.

— Dimarts, les brigades que instal·len el cable subterrani de la Companyia Telefònica deixaren enllestida la feina fins a l'estació de repetidors que hom bastia a un quilòmetre de Valls.

Aquell mateix dia els obrers foren acomiadats.

En fer-se foc, aquests es reuniren a la plaça del Blat. Una Comissió visità l'alcalde per tal d'informar-se si havien de cobrar una setmanada de més a més.

Després de diverses consultes els fou manifestat que només podien percebre l'import d'un jornal, perquè tots havien signat, en emprendre les obres, contractes a base de jornals.

En vista que no hi havia res a fer, els nombrosos grups de la plaça es dissolgueren pacíficament.

Contra el que s'havia dit, la línia no passarà de l'estació de repetidors. Per ara, les que continuaran cap a València, Múrcia i Sevilla seran aèries.

— En un moment de distracció un dels obrers de la fàbrica del senyor Benet Cases restà enganxat d'un braç a l'engranatge d'una màquina.

Sortosament fou amatent a donar estrebada, i únicament es produí ferides de pronòstic reservat.

— La cobla La Principal de Valls anà a Almoster, contractada per als dies 29 i 30 del mes passat, festa major de l'esmentat poble.

Per aquest motiu li fou impossible d'acceptar l'oferiment de tocar sardanes al primer Aplec sardanístic que tingué lloc a Santes Creus el primer d'aquells dies.

Els carnissers han dirigit una instància a l'Ajuntament per demanar la supressió del règim del pes viu i la rebaixa dels impostos.

La Permanent l'ha traspassadà a la Comissió d'Escorxadora.

— L'alcalde de Solivella ha estat autoritzar per a traslladar les escoles a un nou local.

— Han sortit cap a Barcelona, on s'embarcaran cap a Rosario, el compatrici senyor Joan Vila i la seva família.

Han sojornat a Catalunya prop de cinc mesos.

Bon viatge.

— Durant el mes de setembre la sucursal de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis establerta a la nostra ciutat ha efectuat les següents operacions: imposicions, pessetes 145.649'65; reintegres, 80.865'31.

Les llibretes noves obertes en el mateix període sumen 22.

REUS

La qüestió dels comerços

Tal com ja digüerem des de "LA PUBLICITAT al començament de la protesta dels comerços locals per l'ordre dictada pel Comitè Paritari fixant l'horari d'obrir i tancar els establiments, la qüestió s'ha complicat i té amb tensió a la ciutat. A la desobediència en tancar les botigues en vingueren denúncies que s'han transformat en penyores i fins amb una detenció judicial per haver oposat protesta i resistència contra els inspectors. La cosa ha anat creixent i una comissió ens diuen que visità el ministre del Treball per tal de fer-li arribar en coneixement el que succeïa.

A conseqüència d'aquesta visita, dimecres estigué tot el dia a Reus el delegat regional del Treball, senyor Pérez Cassanyes, reunint a la nit el Comitè Paritari del Comerç en general i obrint una àmplia informació sobre l'afer.

No coneixem la decisió de l'esmentat delegat, mes no fóra cosa estranya que vingués una substitució de personal directiu i a la vegada una revisió de l'acord pel propi Comitè, única forma legal de variar-lo. Cal tenir en compte que l'esmentat acord, després d'haver estat vint dies anunciat sense protesta en contra, és perfectament legal.

També es pot donar per segura la sortida d'un diari que s'anomenarà "Reus Mercantil", el qual serà portant-ven dels interessos comercials i industrials de la ciutat, amb alguna derivació política afecta a la situació.

En fi, el comerç local, gairebé en majoria, passa uns moments d'intensa agitació, que caldria en benefici dels interessos locals, acabar amb la millor solució que amb seny i serenitat és de fàcil trobar.